

200708959/1.

Datum uitspraak: 8 april 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/28392 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 19 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 november 2007, verzonden op 22 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te oordelen dat hij ten onrechte de in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) genoemde omstandigheid aanwezig heeft geacht aangezien hij niet in redelijkheid de vreemdeling het ontbreken van documenten met betrekking tot zijn reis, identiteit en asielrelaas heeft kunnen toerekenen, niet heeft onderkend dat - samengevat weergegeven - de staatssecretaris heeft gehandeld volgens het in de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) opgenomen beleid.

2.1.1. De rechtbank heeft, voor zover hier van belang, het volgende overwogen:

"Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat het ontbreken van documenten ten aanzien van zijn reis, identiteit en asielrelaas aan hem toerekenbaar is. Met betrekking tot de reis stelt de rechtbank vast dat eiser zeer concrete en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over zijn reis. Zo heeft hij tijdens het eerste gehoor verklaard over de tijd, datum en plaats van vertrek van het vliegtuig en over de datum en plaats van aankomst. Ook heeft hij een (vermoedelijk) vluchtnummer gegeven en verklaard dat het een directe vlucht was. De rechtbank ziet niet in hoe eiser meer gedetailleerd had kunnen verklaren en evenmin dat verweerder met deze gegevens eisers verklaringen niet had kunnen verifiëren. Dat hij het (valse) paspoort aan de reisagent heeft overhandigd en niet teruggevraagd, doet aan het voorgaande niet af. Voorts heeft eiser een identiteitsdocument overgelegd, waarvan de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat het waarschijnlijk een echt

document betreft. Hiermee heeft eiser zijn identiteit aannemelijk gemaakt. Aan eiser is verder tegengeworpen dat hij geen documenten aangaande de relatie met , zoals een huwelijksakte, heeft overgelegd of documenten die bevestigen dat hij in de gevangenis werkzaam is geweest dan wel dat hij door de autoriteiten gezocht wordt. Zoals in de gronden van beroep is beargumenteerd, is in het identiteitsbewijs onder 'gegevens van echtgenote' vermeld dat dit is. Gelet op het feit dat dit een 'waarschijnlijk echt' document is, heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank hiermee aannemelijk gemaakt dat hij met haar gehuwd is. Dat hij geen huwelijksakte heeft overgelegd, doet hier niet aan af. Voorts ziet de rechtbank niet met welke documenten eiser de familierelatie met de oom van zijn echtgenote, , zou moeten onderbouwen, noch hoe hij had moeten aantonen dat hij door de autoriteiten gezocht wordt."

2.1.2. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.1.3. Volgens onderdeel C4/3.6.2 van de Vc 2000 zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag de volgende elementen, en dus documenten die dit onderbouwen, van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;
- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielrelaas van de asielzoeker.

Volgens onderdeel C4/3.6.3 wordt, wanneer is vastgesteld dat op één of meer elementen op grond waarvan de beoordeling van de asielaanvraag plaatsvindt documenten ontbreken, onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de desbetreffende asielzoeker is toe te rekenen. Indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, is dit reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van 'het toerekenbaar ontbreken van documenten'.

Voorts vermeldt dit onderdeel dat het uitgangspunt is dat de situatie waarin een vreemdeling zijn documenten aan de reisagent heeft afgestaan aan de vreemdeling is toe te rekenen. De vreemdeling is in het

algemeen op het moment dat de papieren aan de reisagent worden meegegeven reeds in een land waar bescherming van de desbetreffende autoriteiten kan worden ingeroepen. Op dat moment kan van de vreemdeling worden verlangd dat hij direct die bescherming inroept en dat hij zich met alle beschikbare documenten bij die autoriteiten legitimeert en met alle beschikbare documenten zijn asielaanvraag onderbouwt. Daarin heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. De asielzoeker vraagt om bescherming, de overheid vraagt aan de asielzoeker om bekend te maken wie hij is en hoe hij naar Nederland is gekomen. Wanneer de asielzoeker aannemelijk maakt dat de papieren onder dwang aan de reisagent zijn afgegeven en hij ook op alle andere elementen van de beoordeling van de asielaanvraag volledig meewerkt en geloofwaardig is, is het ontbreken van documenten niet aan hem toe te rekenen.

Verder vermeldt onderdeel C4/3.6.3 als bijzonder aandachtspunt bij het ontbreken van documenten inzake de reis dat het in beginsel niet geloofwaardig is dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen en dat in het geval een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, hij blijk geeft van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

2.1.4. Ter toelichting op zijn grief betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank miskent dat ter beoordeling staat in hoeverre het niet overleggen van documenten aan de vreemdeling kan worden toegerekend. Indien een vreemdeling gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt over zijn reis heeft hij daarmee nog niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten hem niet kan worden toegerekend. De Afdeling begrijpt dit betoog aldus, dat het in 2.1.3 weergegeven beleid inhoudt dat met het afleggen van consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen over de reis op zich nog niet aannemelijk is gemaakt dat het afgeven van reisdocumenten aan de reisagent de vreemdeling niet kan worden toegerekend; daarvan is pas sprake indien de documenten onder dwang zijn afgegeven. De Afdeling acht deze uitleg, gezien de tekst van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 en de in 2.1.3 genoemde onderdelen van de Vc 2000, in onderlinge samenhang bezien, niet onredelijk of anderszins onjuist.

2.1.5. De vreemdeling heeft verklaard dat hij samen met een reisagent, die over documenten voor hem beschikte, van Iran naar Nederland is gereisd. Deze documenten zijn bij de reisagent achtergebleven. De vreemdeling heeft niet gesteld dat hij niet over de documenten kon beschikken.

De staatssecretaris heeft onder deze omstandigheden niet ten onrechte met toepassing van het hiervoor weergegeven beleid het ontbreken van deze documenten aan de vreemdeling toegerekend. Derhalve heeft de staatssecretaris terecht geoordeeld dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. De rechtbank

heeft dit niet onderkend.

Reeds hierom slaagt de grief.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De zaak zal met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank worden teruggewezen, om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 november 2007 in zaak nr. 07/28392;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door _____ in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

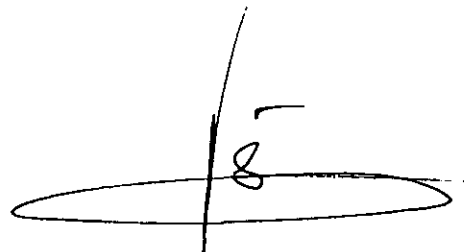
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 april 2008

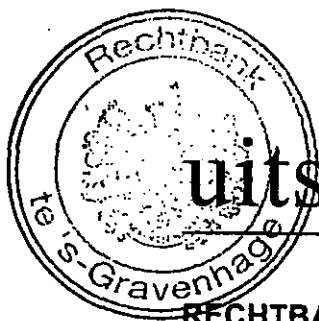
210.

Verzonden: 8 april 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

KOPIE

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/28392

Uitspraak in het geschil tussen

0306.19.0007

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
V-nummer:
eiser;
gemachtigde: mr. A.M. Westerhuis, advocaat te Groningen,
en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 19 juni 2003 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 21 juni 2007 heeft verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 13 juli 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 19 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser is gehuwd met , een nicht van , die is in Iran. Eiser had andere politieke en religieuze ideeën dan zijn echtgenote. Op 30

april 2001 is eiser zonder aanleiding mishandeld door twee mannen op de motor. Eiser vermoedt dat dit in opdracht is geweest van zijn vrouw of haar oom. Eiser is werkzaam geweest in een bazaar. De oom van eiser heeft hem echter gedwongen om te gaan werken in de gevangenis, waar hij eerst geplaatst is bij een afdeling voor criminelen. Hij is vervolgens overgeplaatst naar een afdeling voor politieke gevangenen. Daar was hij werkzaam als secretaris voor een rechter genaamd . Hij moest zorg dragen voor de dossiers en heeft deze ook gelezen. Deze verhoorde gevangenen en sloeg ze soms. Ook stuurde hij hen naar , een plaats waar gevangenen gemarteld werden. Eiser is hier tweemaal geweest en heeft gezien wat daar gebeurde. In afwezigheid van kon eiser ook zelf verdachten verhoren. Eiser heeft in het voorjaar van 2003 twee gevangenen geholpen te ontsnappen omdat hij de straffen niet in verhouding vond staan met de door hen gepleegde delicten. De volgende dag is eiser nog naar zijn werk geweest. Men had de ontsnapping wel ontdekt, maar eiser was nog niet verdacht. Die nacht was eiser alleen thuis toen de bel ging. Hij zag dat het de inlichtingendienst was en is via het dak ontsnapt. Met hulp van een vriend en een reisagent heeft eiser Iran met het vliegtuig kunnen verlaten.

2.2. Verweerder heeft de asielaanvraag van eiser afgewezen omdat geen geloof wordt gehecht aan het relaas van eiser. Hierbij is van belang dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd die zijn reis en asielrelaas ondersteunen. Voorts is uit het dossier gebleken dat eiser tweemaal, op 5 juli 2000 en op 2 oktober 2002, een visumaanvraag heeft ingediend bij de Nederlandse ambassade in , waarvan hij geen gebruik heeft gemaakt. Bij deze visumaanvragen heeft eiser een paspoort overgelegd waarin de personalia , geboren op , stonden vermeld, en voorts dat hij (ten tijde van de tweede visumaanvraag) getrouwd was met , geboren op [jaar onbekend], en dat hij vijf kinderen had. Tijdens zijn asielaanvraag heeft hij een identiteitsboekje overgelegd waarin als personalia vermeld staan , geboren op . Hij heeft voorts verklaard dat hij getrouwd is met , en dat hij geen kinderen heeft. Daar komt bij dat eiser vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn visumaanvragen, onder meer over het plaatsen van de handtekening. Hierdoor is het niet aannemelijk dat eiser de visumaanvragen heeft ingediend met de personalia van zijn neef, zoals hij heeft gesteld. Nu de identiteit van eiser en daarmee zijn familieomstandigheden niet zijn vast komen te staan, bestaat er gerede twijfel over de door eiser gestelde omstandigheid dat zijn echtgenote een familielid is van . Daarnaast heeft eiser tegenstrijdige verklaringen afgelegd over zijn asielrelaas, onder meer over de familierelatie met , over het tijdstip waarop hij is belaagd door twee onbekende personen, over zijn gestelde werkzaamheden in de gevangenis en over de manier waarop hij in contact is gekomen met de reisagent. Ook heeft eiser vage, niet onderbouwde en onaannemelijke verklaringen afgelegd. Zo berust het slechts op vermoedens van eiser dat hij in elkaar is geslagen in opdracht van de familie van zijn vrouw. Het is voorts bevreemdend dat zou hebben gewild dat eiser voor hem in de gevangenis ging werken, voor een regime waarvoor hij geen sympathie heeft en dat hij bovendien nog toestemming kreeg om in de bazaar te blijven werken. Niet valt in te zien dat eiser, die nimmer politiek betrokken is geweest, twee onbekende personen zou hebben geholpen om te ontsnappen. Ook de ontsnapping wordt niet aannemelijk geacht door de eenvoudige wijze waarop deze heeft plaatsgevonden. Al even bevreemdend is het dat eiser de dag na de ontsnapping nog naar zijn werk is gegaan. Ook is de wijze waarop eiser zelf zou hebben weten te ontkomen aan zijn arrestatie niet aannemelijk, nu niet valt in te zien dat vier gewapende personen eenvoudig bij eiser hebben aangebeld en gewacht tot hij open zou doen, waarna hij zelf wist te ontsnappen via het balkon. Eiser heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat de autoriteiten naar hem op zoek zijn, nu hij slechts van zijn zakenpartner heeft vernomen dat

de twee mannen naar hem zouden hebben geïnformeerd. De argumenten in de zienswijze hebben geen aanleiding gegeven om het oordeel uit het voornemen te herzien. Op grond van het voorgaande wordt geen geloof gehecht aan het asielrelaas en wordt derhalve geen aanleiding gezien om eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning.

2.3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder de lezing van eiser op de punten van de documenten en geloofwaardigheid ten onrechte niet heeft gevolgd, dan wel onvoldoende rekening is gehouden met hetgeen hij per punt heeft aangevoerd. Van belang is dat hij bij een gehoor ook gehoord is door een tolk die Koerd is en de Farsi taal niet goed beheerste. Hierdoor zijn fouten ontstaan in bijvoorbeeld de data. Ten aanzien van het paspoort heeft eiser naar voren gebracht dat hij niet kan beschikken over het paspoort dat bij de visumaanvraag is gebruikt, omdat een familielid dit in bezit heeft en hij vanwege ruzie geen contact meer heeft met deze familie. Bovendien is het gevaarlijk om een paspoort, waarmee geknoeid is, per post op te sturen. Om dezelfde reden kan eiser niet de huwelijksakte overleggen. Eiser heeft een stuk met vertaling overgelegd, waaruit blijkt dat hij gehuwd is met . Hiermee is een begin van bewijs geleverd dat eiser gehuwd is met een zuster van zijn vijand. Eisers identiteit is voldoende komen vast te staan. Over de tegenstrijdigheden heeft verweerder ten onrechte geoordeeld dat deze niet verschoonbaar zijn dan wel dat verweerder voorbij gaat aan taalkundige aspecten of dat niet voldoende is doorgevraagd.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Iran zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

zouden hebben geïnformeerd. De argumenten in de zienswijze hebben geen aanleiding gegeven om het oordeel uit het voornemen te herzien. Op grond van het voorgaande wordt geen geloof gehecht aan het asielrelaas en wordt derhalve geen aanleiding gezien om eiser in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning.

2.3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder de lezing van eiser op de punten van de documenten en geloofwaardigheid ten onrechte niet heeft gevolgd, dan wel onvoldoende rekening is gehouden met hetgeen hij per punt heeft aangevoerd. Van belang is dat hij bij een gehoor ook gehoord is door een tolk die Koerd is en de Farsi taal niet goed beheerste. Hierdoor zijn fouten ontstaan in bijvoorbeeld de data. Ten aanzien van het paspoort heeft eiser naar voren gebracht dat hij niet kan beschikken over het paspoort dat bij de visumaanvraag is gebruikt, omdat een familielid dit in bezit heeft en hij vanwege ruzie geen contact meer heeft met deze familie. Bovendien is het gevaarlijk om een paspoort, waarmee geknoeid is, per post op te sturen. Om dezelfde reden kan eiser niet de huwelijksakte overleggen. Eiser heeft een stuk met vertaling overgelegd, waaruit blijkt dat hij gehuwd is met . Hiermee is een begin van bewijs geleverd dat eiser gehuwd is met een zuster van zijn vijand. Eisers identiteit is voldoende komen vast te staan. Over de tegenstrijdigheden heeft verweerder ten onrechte geoordeeld dat deze niet verschoonbaar zijn dan wel dat verweerder voorbij gaat aan taalkundige aspecten of dat niet voldoende is doorgevraagd.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Iran zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

2.7. De rechtbank overweegt ten aanzien van het ontbreken van documenten het volgende. Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat het ontbreken van documenten ten aanzien van zijn reis, identiteit en asielrelaas aan hem toerekenbaar is. Met betrekking tot de reis stelt de rechtbank vast dat eiser zeer concrete en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over zijn reis. Zo heeft hij tijdens het eerste gehoor verklaard over de tijd, datum en plaats van vertrek van het vliegtuig en over de datum en plaats van aankomst. Ook heeft hij een (vermoedelijk) vluchtnummer gegeven en verklaard dat het een directe vlucht was. De rechtbank ziet niet in hoe eiser meer gedetailleerd had kunnen verklaren en evenmin dat verweerder met deze gegevens eisers verklaringen niet had kunnen verifiëren. Dat hij het (valse) paspoort aan de reisagent heeft overhandigd en niet teruggevraagd, doet aan het voorgaande niet af. Voorts heeft eiser een identiteitsdocument overgelegd, waarvan de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat het waarschijnlijk een echt document betreft. Hiermee heeft eiser zijn identiteit aannemelijk gemaakt. Aan eiser is verder tegengeworpen dat hij geen documenten aangaande de relatie met , zoals een huwelijksakte, heeft overgelegd of documenten die bevestigen dat hij in de .gevangenis werkzaam is geweest dan wel dat hij door de autoriteiten gezocht wordt. Zoals in de gronden van beroep is beargumenteerd, is in het identiteitsbewijs onder 'gegevens van echtgenote' vermeld dat dit is. Gelet op het feit dat dit een 'waarschijnlijk echt' document is, heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank hiermee aannemelijk gemaakt dat hij met haar gehuwd is. Dat hij geen huwelijksakte heeft overgelegd, doet hier niet aan af. Voorts ziet de rechtbank niet met welke documenten eiser de familierelatie met de oom van zijn echtgenote, zou moeten onderbouwen, noch hoe hij had moeten aantonen dat hij door de autoriteiten gezocht wordt. Verweerder heeft dit punt niet gemotiveerd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve in redelijkheid niet aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat het ontbreken van documenten aan hem toerekenbaar is. Uit het vorenoverwogene volgt dat verweerders standpunt ten aanzien van de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas geen stand kan houden, nu verweerder in de bestreden beschikking de geloofwaardigheid heeft beoordeeld met inachtneming van het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, sub f, Vw 2000. Gezien de uitspraak van 27 januari 2003 van de ABRs, 200206297/1 (AB 2003, 286), is de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas in het geval geen sprake is van een van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden, immers een andere dan in het geval daar wel sprake van is. Nu verweerder derhalve een onjuiste toetsingsmaatstaf heeft gehanteerd, is verweerders standpunt reeds hierom niet houdbaar.

2.8. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de bestreden beschikking niet in stand kan worden gelaten vanwege strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (artikel 3:2 Awb) en het motiveringsbeginsel (3:46 Awb). Het beroep is dan ook gegrond.

2.9. In dit geval bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep geregistreerd onder nummer Awb 07/28392, gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 21 juni 2007;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- en bepaalt dat verweerder deze kosten aan eiser dient te vergoeden, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 19 november 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift.

22 NOV 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTER
TE 'S-GRAVENHAGE

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

20 DEC 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hogerberoepschrift

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Ministerie van Justitie,

Schedeldoekshaven 100,

2511 EX Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. A. van Blankenstein

advocaat te Den Haag

(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

wonende te ,

v e r w e e r d e r

gemachtigde: mr. A.M. Westerhuis,

advocaat te Leeuwarden

(postbus 835, 8901 BP Leeuwarden)

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 november 2007 (**productie 1**) (Awb 07/28392), verzonden op 22 november 2007, in welke uitspraak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van de staatssecretaris van 21 juni 2007 gegrond heeft verklaard, de beschikking heeft vernietigd en bepaald heeft dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op de aanvraag van 19 juni 2003 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw.

Hierna zal de staatssecretaris allereerst een overzicht geven van de procedure (onder 2) en een samenvatting geven van verweerders asielrelaas (onder 3). Daarna volgen onder 4 de grieven en de toelichting daarop en onder 5 de conclusie.

2 Procedure

- 2.1 Verweerder stelt op _____ te zijn geboren in Iran. Hij stelt de nationaliteit van Iran te bezitten. Hij is vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
- 2.2 Verweerder stelt op 8 juni 2003 Nederland te zijn binnengekomen. Op 19 juni 2003 verzocht hij om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw.
- 2.3 Naar aanleiding van zijn aanvraag is verweerder op 20 en 21 juni 2003 en 5 september 2003 gehoord door een contactambtenaar. Van deze gehoren zijn verslagen gemaakt. Verweerder heeft bij brieven van 17 en 30 september en 21 oktober 2003 correcties en aanvullingen op deze verslagen ingediend.
- 2.4 Verweerder is in het kader van een onderzoek naar de toepasselijkheid van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag aanvullend gehoord op 20 en 25 september 2006. Van dit gehoor is een verslag gemaakt. Verweerder heeft bij brief van 20 oktober 2006 correcties en aanvullingen op dit verslag ingediend.
- 2.5 Bij brief van 4 mei 2007 heeft de staatssecretaris verweerder bericht voornemens te zijn de aanvraag af te wijzen. Dit voornemen is op diezelfde datum bekendgemaakt. Bij brief van 5 juni 2007 heeft verweerder zijn zienswijze hierover kenbaar gemaakt.
- 2.6 Bij beschikking van 21 juni 2007 heeft de staatssecretaris de aanvraag afgewezen. Deze beschikking is op diezelfde dag bekendgemaakt.

- 2.7 Bij brief van 13 juli 2007 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 7 augustus 2007. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 oktober 2007.
- 2.8 Bij uitspraak van 19 november 2007 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard, het besluit van 21 juni 2007 vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris opnieuw dient te beslissen op de aanvraag van verweerder. De Staat is veroordeeld de proceskosten te vergoeden.

3 Asielrelaas

Verweerder heeft ten overstaan van de contactambtenaar – kort samengevat – het volgende verklaard.

- Verweerder is in 1993 getrouwd. Een familielid van zijn vrouw was toen plaatsvervangend hoofd van het . Later is deze man van geworden. De vrouw van verweerder is een aanhangster van het regime.
- Op 30 april 2001 is verweerder geslagen door twee mannen die op zoek naar hem waren. Verweerder veronderstelt dat de familie van zijn echtgenote hier achter zit.
- In augustus of september 2002 zei de echtgenote van verweerder dat hij met haar familielid, de minister, moest gaan spreken. Verweerder heeft zich bij diens kantoor gemeld. De minister zei dat verweerder met verdachte dingen bezig was en de familie een slechte naam bezorgde. De minister zei dat verweerder moest scheiden of zijn werkzaamheden in de bazaar moest opgeven. Op 23 september 2002 werd verweerder meegenomen door mannen naar de -gevangenis. Hij kreeg een identiteitskaart en diende zich de volgende dag te melden om administratieve werkzaamheden voor een rechter te verrichten. Verweerder ging 's ochtends in de gevangenis bij de rechter werken en 's middags ging hij naar de bazaar.
- Na een paar maanden werd verweerder overgeplaatst naar de ordedienst binnen de -gevangenis. Hij moest daar werken voor een rechter die Hoesseini werd genoemd. Verweerder moest een valse naam gebruiken. De rechter waarvoor verweerder ging werken behandelde zaken van politieke gevangenen. Elke donderdagochtend werden de gevangenen door de rechter ondervraagd. Indien zij niet voldoende meewerkten werden gevangenen overgebracht naar een locatie genaamd . Hier werden zij gemarteld. Op een dag werd verweerder door de rechter meegenomen naar . Hij was aanwezig bij de ondervraging door de rechter van gevangenen die waren gemarteld. Verweerder heeft ook de instrumenten gezien waarmee de gevangenen werden gemarteld.
- Op een gegeven moment werd verweerder benaderd door een dienstplichtig militair die in de gevangenis werkte. Deze vroeg hem of hij kon nagaan of de zoon van een chauffeur die eten naar de gevangenis bracht, gevangen zat. Verweerder heeft dit kunnen bevestigen. Hij heeft toen met de soldaat en de chauffeur afgesproken dat hij zou helpen de zoon en een andere gevangene te laten ontsnappen. Op een dag dat de rechter afwezig was heeft verweerder opdracht gegeven de twee jongens naar de medische dienst te brengen. De soldaat heeft de jongens vervolgens aan de chauffeur gegeven die ze in de vrachtwagen heeft gestopt en de gevangenis heeft verlaten.
- De volgende dag is verweerder 's ochtends gewoon naar zijn werk gegaan. Hij werd toen nog niet verdacht van betrokkenheid bij de ontsnapping. 's Avonds

werd echter aangebeeld door vier gewapende mannen. Hij is toen via de achterkant van het huis gevlucht. Zijn zakenpartner heeft hem vervolgens geholpen het land te verlaten.

4 Grieven

Inleiding

- 4.1 De staatssecretaris is van oordeel dat de beschikking van 21 juni 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beschikking ongegrond dienen te worden verklaard.

Grief I

In rov 2.7 en 2.8 heeft de rechtbank overwogen:

2.7 De rechtbank overweegt ten aanzien van het ontbreken van documenten het volgende. Verweerder heeft aan eiser tegengeworpen dat het ontbreken van documenten ten aanzien van zijn reis, identiteit en asielrelaas aan hem toerekenbaar is. Met betrekking tot de reis stelt de rechtbank vast dat eiser zeer concrete en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd over zijn reis. Zo heeft hij tijdens het eerste gehoor verklaard over de tijd, datum en plaats van vertrek van het vliegtuig en over de datum en plaats van aankomst. Ook heeft hij een (vermoedelijk) vluchtnummer gegeven en verklaard dat het een directe vlucht was. De rechtbank ziet niet in hoe eiser meer gedetailleerd had kunnen verklaren en evenmin dat verweerder met deze gegevens eisers verklaringen niet had kunnen verifiëren. Dat hij het (valse) paspoort aan de reisagent heeft overhandigd en niet teruggevraagd, doet aan het voorgaande niet af. Voorts heeft eiser een identiteitsdocument overgelegd, waarvan de Koninklijke Marechaussee heeft geconcludeerd dat het waarschijnlijk een echt document betreft. Hiermee heeft eiser zijn identiteit aannemelijk gemaakt. Aan eiser is verder tegengeworpen dat hij geen documenten aangaande de relatie met _____, zoals een huwelijksakte, heeft overgelegd of documenten die bevestigen dat hij in de _____ werkzaam is geweest dan wel dat hij door de autoriteiten gezocht wordt. Zoals in de gronden van beroep is beargumenteerd, is in het identiteitsbewijs onder 'gegevens van echtgenote' vermeld dat dit _____ is. Gelet op het feit dat dit een 'waarschijnlijk echt' document is, heeft eiser naar het oordeel van de rechtbank hiermee aannemelijk gemaakt dat hij met haar gehuwd is. Dat hij geen huwelijksakte heeft overgelegd, doet hier niet aan af. Voorts ziet de rechtbank niet met welke documenten eiser de familierelatie met de oom van zijn echtgenote, _____ zou moeten onderbouwen, noch hoe hij had moeten aantonen dat hij door de autoriteiten gezocht wordt. Verweerder heeft dit punt niet gemotiveerd. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve in redelijkheid niet aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat het ontbreken van documenten aan hem toerekenbaar is. Uit het vorenoverwogene volgt dat verweerders standpunt ten aanzien van de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas geen stand kan

houden, nu verweerder in de bestreden beschikking de geloofwaardigheid heeft beoordeeld met inachtneming van het tegenwerpen van artikel 31, tweede lid, sub f, Vw 2000. Gezien de uitspraak van 27 januari 2003 van de ABRS, 200206297/1 (AB 2003, 286), is de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas in het geval geen sprake is van een van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden, immers een andere dan in het geval daar wel sprake van is. Nu verweerder derhalve een onjuiste toetsingsmaatstaf heeft gehanteerd, is verweerders standpunt reeds hierom niet houdbaar.

2.8 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de bestreden beschikking niet in stand kan worden gelaten vanwege strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel (artikel 3:2 Awb) en het motiveringsbeginsel (3:46 Awb). Het beroep is dan ook gegrond.

De staatssecretaris kan zich met deze onderdelen van de uitspraak niet verenigen.

Toelichting

- 4.2 Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de staatssecretaris niet in redelijkheid aan verweerder heeft kunnen tegenwerpen dat het ontbreken van documenten aan hem toerekenbaar is.
- 4.3 Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw wordt bij het onderzoek naar een asielaanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 4.4 In Vc 2000 C4/3.6 is aangegeven wanneer het ontbreken van documenten aan een vreemdeling wordt toegerekend. In Vc 2000 C4/3.6.2 is aangegeven welke documenten de vreemdeling geacht wordt ter onderbouwing van zijn asielaanvraag te overleggen. Met betrekking tot documenten ter onderbouwing van de reisroute en het asielrelaas is het volgende opgemerkt:

Reisroute

De documenten die de reisroute onderbouwen, zijn in de eerste plaats de reisdocumenten waarvan men zich bediend heeft bij grenscontroles tijdens de reis naar Nederland (echte, valse of vervalste grensoverschrijdingsdocumenten). In de tweede plaats betreft dit alle andere documenten en bescheiden op grond waarvan kan worden vastgesteld welke reisroute de asielzoeker heeft gevolgd. Het reisverhaal kan worden onderbouwd met alle documenten en bescheiden die gelden als formeel of indicatief bewijs in het kader van de Verordening, zoals: treinkaartjes,

hotelrekeningen, toegangsbewijzen voor particuliere of openbare instellingen in de EU-lidstaten et cetera.

Voor de lijsten met beschrijvingen van respectievelijk formeel bewijs en indicatief bewijs wordt verwezen naar de bewijslijsten in het Besluit 1/97 van het Comité van artikel 18 bij de Overeenkomst van Dublin.

Asielrelaas

Het asielrelaas kan worden onderbouwd met documenten ter staving van hetgeen men stelt te hebben meegemaakt in het land van herkomst. Het gaat dan om bijvoorbeeld arrestatiebevelen, oproepen of vonnissen van rechtbanken, krantenartikelen en andere relevante documenten.

- 4.5 In Vc 2000 C4/3.6.3 is aangegeven wanneer het niet overleggen van documenten die voor beoordeling van de aanvraag van belang zijn, aan de vreemdeling wordt toegerekend. Hiertoe is onder meer het volgende bepaald:

Wanneer is vastgesteld dat op één of meer elementen op grond waarvan de beoordeling van de asielaanvraag plaatsvindt (identiteit/nationaliteit/reisroute/asielrelaas) documenten ontbreken, wordt onderzocht of het aannemelijk is dat het ontbreken van documenten niet aan de betreffende asielzoeker is toe te rekenen.

Indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken en dat dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, is dit reeds voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van 'het toerekenbaar ontbreken van documenten'.

In het kader van deze beoordeling worden steeds de volgende vragen beantwoord:

- a. Zijn de verklaringen omtrent het betreffende element en het ontbreken van de betreffende documenten consistent en geloofwaardig?
- b. Komen deze verklaringen overeen met hetgeen overigens bekend is?

Is het antwoord op vraag a en/of b 'nee', dan is het aannemelijk dat het ontbreken van deze documenten aan de asielzoeker is toe te rekenen.

Hierbij gelden de volgende aandachtspunten.

Verklaringen omtrent het ontbreken van documenten na vertrek uit het land van herkomst

(...)

Indien de asielzoeker verklaart dat de documenten zijn afgegeven aan de reisagent geldt het volgende.

Het uitgangspunt is dat de situatie waarin een vreemdeling zijn documenten aan de reisagent heeft afgestaan aan de vreemdeling is toe te rekenen. De vreemdeling is in het algemeen op het moment dat de papieren aan de reisagent worden meegegeven reeds in een land waar bescherming van de betreffende autoriteiten kan worden ingeroepen. Op dat moment kan van de vreemdeling worden verlangd dat hij direct die bescherming inroept en dat hij zich met alle beschikbare documenten bij die autoriteiten legitimeert en met alle beschikbare documenten zijn asielaanvraag onderbouwt. Daarin heeft de vreemdeling een eigen verantwoordelijkheid. De asielzoeker vraagt om bescherming, de overheid vraagt aan de asielzoeker om bekend te maken wie hij is en hoe hij naar Nederland is gekomen.

Wanneer de asielzoeker aannemelijk maakt dat de papieren *onder dwang* aan de reisagent zijn afgegeven en hij ook op alle andere elementen van de beoordeling van de asielaanvraag volledig meewerkt en geloofwaardig is, is het ontbreken van documenten niet aan hem toe te rekenen.

(...)

Reisroute

'Hetgeen overigens bekend is' betreft bij het ontbreken van documenten inzake de reis: alle informatie die betrekking heeft op reizen naar Nederland (bekende reisroutes, controle op papieren in de landen van herkomst en tijdens de doorreis in andere landen, de wijze van reizen, aankomst- en vertrektijden en duur en verloop van de reis op grond van vaar-, vlieg- en andere reisschema's).

Hierbij gelden in het bijzonder de volgende aandachtspunten:

a. Het is in beginsel niet geloofwaardig dat een asielzoeker geen enkel (indicatief) bewijs van de reis kan overleggen. Ook op zichzelf geloofwaardige verklaringen omtrent het kwijtraken van documenten, impliceren niet automatisch dat de asielzoeker in het geheel geen (reis)bescheiden meer in zijn bezit heeft. Zowel bij een reis over land als een reis per vliegtuig is het onaannemelijk dat een asielzoeker niets aan indicatief bewijs in diens bezit heeft. Zelfs hotelrekeningen, telefoonkaarten, buitenlands geld of suikerzakjes van een luchtvaartmaatschappij en dergelijke kunnen al als indicatie dienen. In dit verband is het relevant dat men bij een reis per vliegtuig vrijwel altijd in het bezit van een (al dan niet vals of vervalst) officieel reisdocument moet zijn geweest. Na een reis per vliegtuig naar de EU moet in ieder geval het vluchtnummer kunnen worden vastgesteld, bijvoorbeeld op grond van het vliegtuigticket en/of de instapkaart. Daarnaast geldt dat bagage tijdens de vliegreis is voorzien van etiketten met vermelding van het vluchtnummer. Indien een asielzoeker in het bezit van bagage is, moet hij ook dergelijk bewijs kunnen overleggen.

b. In het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, geeft hij blijk van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

Verifieerbare elementen zijn bijvoorbeeld:

- de omschrijving van aankomst in de EU, zoals aankomst met de boot en omschrijving van de haven (na onderzoek blijkt de betreffende boot inderdaad op die route en tijden te varen en klopt de omschrijving van de haven; in geval van een passagierslijst kan gecheckt worden of de vreemdeling inderdaad aanwezig was);
- asiel hebben gevraagd in een ander land en inderdaad in die hoedanigheid bekend zijn

c. Verklaringen die inhouden dat een asielzoeker geen documenten heeft én niets meer weet van de reis zijn niet geloofwaardig. Het is aan de asielzoeker om aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk op een dergelijke wijze heeft gereisd. Dit bewijs kan alsnog worden geleverd door consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reis (nauwkeurige omschrijving vervoermiddel en verloop van de reis).

4.6 In de beschikking van 21 juni 2007 en het voornemen is aangegeven dat het ontbreken van documenten ter onderbouwing van de verklaringen van verweerder over zijn reisroute en zijn asielrelaas aan verweerder wordt toegerekend. Ten aanzien van de reisdocumenten is opgemerkt dat verweerder heeft nagelaten zijn voor zijn reis naar Nederland gebruikte grensoverschrijdingdocumenten en reisdocumenten te overleggen. Dat deze documenten bij de reisagent zouden zijn achtergebleven vormt geen afdoende reden om het ontbreken van deze documenten niet aan verweerder toe te rekenen.

4.7 Met betrekking tot het asielrelaas is aan verweerder toegerekend dat hij geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn verklaringen dat:

- hij van _____ tot medio _____ werkzaam is geweest bij de algemene rechtbank in de _____
- dat hij van medio _____ tot _____ bij de _____ werkzaam is geweest;
- dat hij in 2002 een visum heeft aangevraagd voor Nederland met gebruikmaking van personalia en familie- en werkomstandigheden van een neef;
- dat in zijn huwelijksakte is aangegeven dat _____ 'getuige was;
- dat _____ een familielid is van zijn echtgenote.

- 4.8 De rechtbank heeft ten onrechte, althans ondeugdelijk gemotiveerd, geoordeeld dat de staatssecretaris op grond hiervan niet in redelijkheid aan verweerder heeft kunnen tegenwerpen dat het ontbreken van documenten aan hem toerekenbaar is.
- 4.9 Ten eerste is de rechtbank niet ingegaan op alle documenten waarvan de staatssecretaris heeft geoordeeld dat het ontbreken ervan aan verweerder kan worden toegerekend. De rechtbank gaat niet in op het verwijt dat verweerder het paspoort waarmee hij indertijd een visum heeft aangevraagd, niet heeft overgelegd. De rechtbank geeft wel aan dat aan verweerder is verweten dat hij geen documenten heeft overgelegd die bevestigen dat hij in de _____ werkzaam is geweest maar geeft niet aan waarom de staatssecretaris in redelijkheid het ontbreken van deze documenten niet aan verweerder heeft kunnen toerekenen.
- 4.10 Ten tweede heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het ontbreken van documenten ter onderbouwing van de verklaringen over de reisroute, niet aan verweerder kan worden toegerekend omdat verweerder over zijn reisroute gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd. De rechtbank miskent dat ter beoordeling staat in hoeverre het niet overleggen van documenten aan hem kunnen worden toegerekend. Indien een vreemdeling gedetailleerde en verifieerbare verklaringen aflegt over zijn reis heeft hij daarmee nog niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten hem niet kan worden toegerekend. Zoals hiervoor is aangegeven is in het beleid opgenomen dat als uitgangspunt heeft te gelden dat wanneer de vreemdeling zijn reisdocument aan de reisagent afgeeft, het ontbreken van de reisdocumenten aan de vreemdeling wordt toegerekend. Dit is in beginsel alleen anders wanneer de vreemdeling aannemelijk maakt dat hij de documenten onder dwang aan de reisagent heeft afgegeven.

Zie onder meer:

- ABRS 23 maart 2006, 200600569/1, JV 2006, 129;
- ABRS 10 december 2004, 200408632/1, JV 2005, 57;
- ABRS 23 september 2004, 200405455/1, JV 2004/430;
- ABRS 3 juli 2002, 200202455/1, JV 2002, 296.

- 4.11 Het afleggen van consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen kan op grond van het beleid alleen van belang indien de vreemdeling verklaart dat hij bij zijn reis geen gebruik heeft gemaakt van documenten. Nu verweerder heeft verklaard wel over documenten te hebben beschikt maar deze aan de reisagent te hebben afgegeven, heeft de staatssecretaris in redelijkheid het ontbreken van deze documenten aan verweerder mogen toerekenen.

Zie:

- ABRS 24 februari 2005, 200409686/1, JV 2005, 158;
- ABRS 10 oktober 2003, 200305574/1, JV 2003, 539.

Overigens zijn de verklaringen van verweerder over zijn vlucht, zoals weergegeven op bladzijde 5 van het eerste gehoor, niet concreet, gedetailleerd en verifieerbaar.

- 4.12 Ten derde heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het overleggen van de huwelijksakte van verweerder niet van belang zou zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag. De rechtbank heeft miskent dat het aan de staatssecretaris is te bepalen welke documenten de noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag.

Zie onder meer:

- ABRS 31 oktober 2002, 200204638/1, JV 2003, 2.

De staatssecretaris heeft in redelijkheid het standpunt kunnen innemen dat de huwelijksakte noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag van verweerder. Verweerder heeft in de zienswijze opgemerkt dat op de huwelijksakte de naam van het familielid van zijn echtgenote die was, als getuige staat vermeld. De akte is derhalve niet alleen van belang om het huwelijk tussen verweerder en zijn echtgenote aan te tonen maar ook om de relatie tussen de echtgenote van verweerder en dit familielid aan te tonen.

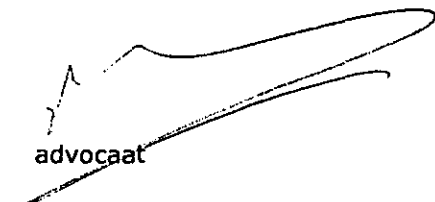
- 4.13 Ten vierde heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat niet valt in te zien met welke documenten verweerder de familierelatie tussen zijn echtgenote en de voormalig minister van Inlichtingen en Veiligheid zou moeten onderbouwen. Het is aan verweerder aannemelijk te maken dat hij dergelijke documenten niet kan overleggen. Overigens valt niet in te zien waarom de familierelatie niet aangetoond zou kunnen worden door middel van huwelijksaktes, geboorteaktes, uittreksels uit het bevolkingsregister of vergelijkbare documenten. Dat dergelijke documenten in Iran niet beschikbaar zouden zijn is gesteld noch gebleken.
- 4.14 Ten vijfde heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat niet valt in te zien met welke documenten verweerder had moeten aantonen dat hij door de autoriteiten wordt gezocht. Ook in dit geval is het aan verweerder aannemelijk te maken dat hij niet over dergelijke documenten kan beschikken.
- 4.15 Op grond van het voorgaande heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de staatssecretaris bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas niet uit mocht gaan van de toepasselijkheid van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vreemdelingenwet. Nu de staatssecretaris het ontbreken van documenten ter onderbouwing van de verklaringen van verweerder omtrent zijn reis en zijn asielrelaas, aan verweerder heeft mogen toerekenen, heeft de staatssecretaris terecht geoordeeld of van het relaas een positieve overtuigingskracht uitgaat. Derhalve bestaat geen grond voor het oordeel dat de bestreden beschikking is genomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel dan wel het motiveringsbeginsel.

- 4.16 De staatssecretaris verzoekt Uw Afdeling de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 november 2007 te vernietigen en het beroep van verweerder alsnog ongegrond te verklaren.

5 Conclusie

De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door het verweerder tegen het besluit van 21 juni 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 20 december 2007

advocaat

behandeld door
correspondentie
telefoon
fax
e-mail
zaaknummer

A. van Blankenstein
postbus 11756, 2502 AT Den Haag
(070) 515 32 01
(070) 515 30 07
a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl
51009473